

ترامپ در تدارک بازآفرینی مدل ونزوئلادر اردوگاه ناتواست؛

گرینلند؛ کانون منازعه بی‌سابقه فراآتلانتیکی

رامین برنو

حمله نظامی ایالات متحده به ونزوئلا و بازداشت و انتقال نیکولاس مادورو به خاک آمریکا، تنها یک عملیات امنیتی یا تاکتیکی محدود نبوده؛ ایسن اقدام به سرعت به نمادی از بازگشت سیاست خارجی مبتنی بر «زور عریان» در دولت دوم دونالد ترامپ تبدیل شده‌است؛ رخدادی که نه تنها آمریکای لاتین، بلکه اروپاو حتی معادلات ژئوپلیتیکی در قطب شمال را نیز تحت تأثیر قرار داد. در چنین فضایی، گمانه‌زنی‌ها درباره تکرار «مدل ونزوئلا» علیه سایر مناطق حساس جهان شدت گرفته و خیلی زود نام گرینلند به عنوان هدفی بالقوه در کانون توجه قرار گرفت.

اطهارات صریح و کم‌سابقه مقامات ارشد دولت ترامپ، به‌ویژه استیون میلر، معاون رئیس دفتر کاخ سفید، عملاً ایند گمانه‌زنی‌ها را به سطحی جدید رساند. میلر با زیر سؤال بردن مشروعیت حاکمیت دانمارک بر گرینلندو تأکید بر اینکه «هیچ‌کس برای آینده گرینلند با آمریکا وارد جنگ نخواهد شد»، تصویری آشکار از رویکرد امپریالیستی دولت دوم ترامپ ارائه داد؛ رویکردی که در آن معاهدات بین‌المللی، حاکمیت ملی و حتی اتحادهای سنسنتی، تنها تا جایی معتبر هستند که با منافع تعریف‌شده واشنگتن هم‌راستا باشند.

چرا واشنگتن به‌دنبال گرینلنداست؟

تحلیل پیوند میان عملیات نظامی

آمریکادر ونزوئلا ترمکز ناگهانی بر گرینلند، بسدن در ک منطق کلان سیاست خارجی دولت دوم ترامپ ممکن نیست. ترامپ پس از بازگشت به کاخ سفید، به‌صراحت نشان داده است که به‌نظم لیبرال پس از جنگ سردسابق ندراد و جهان را عرصه رقابت قدرت‌های بزرگ می‌بیند؛ جهانی که به‌تعبیر استیون میلر «بازور، سلطه و قدرت اداره می‌شود». ونزوئلا در این چارچوب، نمونه‌ای از مایشی بود؛ چراکه این کشور

خیر

لغو به رسمیت شناختن «سومالی‌لند» از سوی اسرائیل

در پی افزایش تنش‌ها بر سر تحرکات دیپلماتیک اسرائیل در شاخ آفریقا، اتحادیه آفریقایاموضع ترمیر صریح اقدام تل آویوبر شناسایی سومالی‌لند را به چالش کشید و آن را مغایر با اصول حاکمیت ملی سومالی دانست. شورای امور سیاسی، صلح و امنیت اتحادیه آفریقا با صدور بیانیه‌ای خواستار لغوفوری به رسمیت شناختن سومالی‌لند از سوی اسرائیل شد. طبق گزارش شبکه می‌دیانبین، اتحادیه آفریقا همچنین اعلام کرد که به‌شدت باشدیدترین عبارات سیاسی یک‌جانبه آنچه «جمهوری سومالی‌لند» خوانده می‌شود از سوی اسرائیل را محکوم می‌کند.اسرائیل پیشتر در تصمیمی منطقه

در پی افزایش تنش‌ها بر سر تحرکات دیپلماتیک اسرائیل در شاخ آفریقا، اتحادیه آفریقایاموضع ترمیر صریح اقدام تل آویوبر شناسایی سومالی‌لند را به چالش کشید و آن را مغایر با اصول حاکمیت ملی سومالی دانست. شورای امور سیاسی، صلح و امنیت اتحادیه آفریقا با صدور بیانیه‌ای خواستار لغوفوری به رسمیت شناختن سومالی‌لند از سوی اسرائیل شد. طبق گزارش شبکه می‌دیانبین، اتحادیه آفریقا همچنین اعلام کرد که به‌شدت باشدیدترین عبارات سیاسی یک‌جانبه آنچه «جمهوری سومالی‌لند» خوانده می‌شود از سوی اسرائیل را محکوم می‌کند.اسرائیل پیشتر در تصمیمی منطقه

روزنامه حریت در خیر خودنوشت که تحقیقات آمریکا درباره «هالک‌پاتک» تر که به‌بیانه‌ایم دور زدن تحریم‌های اعمال شده علیه ایران ممکن است زودتر از موعده پایان برسدور نتیجه، «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا بتواند در سه‌ماهه نخست ۲۰۲۶ اقدامات عملی در راستای لغو تحریم‌ها انجام بدهد. این روزنامه با اشاره به لابی‌های مخالف تر کهیدر آمریکا زود که مقامات

آمریکایی به دلایل مربوط به منافع ملی، اظهار نظرهای عمومی گسترده‌ای در

«هرم نظامی» برای تحمیل خواسته‌ها در گرینلند را از یک خیال‌پردازی به گزینهای واقعی در میبزند که حتی پس کاخ سفیدتبدیل کرده‌است!

در این میان، موفقیت نسبی عملیات ونزوئلا، جسارت سیاسی ترامپ را افزایش داده‌است. او اکنون می‌بیند که حتی پس از ربابیش یک رئیس‌جمهور مستقر، واکنش جامعه بین‌المللی عمدتاً به بیانه‌های انتقادی محدود مانده و هزینه عملی سنگینی متوجه واشنگتن نشده است. همین تجربه، ایده استفاده از

نه تنها یک مزیت ژئوپلیتیکی، بلکه ابزاری برای تثبیت «سلطه آمریکا در نیمکره غربی و فرترازان» است. در این میان، موفقیت نسبی عملیات ونزوئلا، جسارت سیاسی ترامپ را افزایش داده‌است. او اکنون می‌بیند که حتی پس از ربابیش یک رئیس‌جمهور مستقر، واکنش جامعه بین‌المللی عمدتاً به بیانه‌های انتقادی محدود مانده و هزینه عملی سنگینی متوجه واشنگتن نشده است. همین تجربه، ایده استفاده از

نه تنها یک مزیت ژئوپلیتیکی، بلکه ابزاری برای تثبیت «سلطه آمریکا در نیمکره غربی و فرترازان» است. در این میان، موفقیت نسبی عملیات ونزوئلا، جسارت سیاسی ترامپ را افزایش داده‌است. او اکنون می‌بیند که حتی پس از ربابیش یک رئیس‌جمهور مستقر، واکنش جامعه بین‌المللی عمدتاً به بیانه‌های انتقادی محدود مانده و هزینه عملی سنگینی متوجه واشنگتن نشده است. همین تجربه، ایده استفاده از

نه تنها یک مزیت ژئوپلیتیکی، بلکه ابزاری برای تثبیت «سلطه آمریکا در نیمکره غربی و فرترازان» است. در این میان، موفقیت نسبی عملیات ونزوئلا، جسارت سیاسی ترامپ را افزایش داده‌است. او اکنون می‌بیند که حتی پس از ربابیش یک رئیس‌جمهور مستقر، واکنش جامعه بین‌المللی عمدتاً به بیانه‌های انتقادی محدود مانده و هزینه عملی سنگینی متوجه واشنگتن نشده است. همین تجربه، ایده استفاده از

صهیونیستی به «سومالی‌لند» ۲ هفته بعد از به رسمیت شناختن این منطقه از سوی تل آویوبر بیانیه‌ای اعلام کرد که قصد دارد روز شنبه نشست فوق‌العاده‌ای را با حضور وزرای خارجه کشورهای عضو برای بررسی اقدام اخیر این رژیم در خصوص سومالی‌لند برگزار کرده و موضع کشورهای اسلامی در برابر این اقدام را اعلام کند. این سازمان در بیانیه خود اعلام کرد، «برر شنبه ۱۰ ژانویه جاری جلسه فوق‌العاده وزرای خارجه در محل دبیرخانه این سازمان در شهر جدّه برای بررسی تحولات پر سرعت و خطرناک سومالی برگزار خواهد شد». به‌نوشته روزنامه فرامنطقه‌ای «القدس‌العربی»، این سازمان در ادامه تأکید کرد، «این نشست در پی تحولات اخیر از جمله به رسمیت شناختن شدن سومالی‌لند به‌عنوان کشوری مستقل از سوی اسرائیل بر گزار می‌شود، اقدامی که به حاکمیت و تمامیت ارضی سومالی آسیب زد». طبق بیانیه یاد شده، هدف از نشست روز شنبه، اتخاذ یک موضع اسلامی یکپارچه در برابر این تحولات و تأکید بر حمایت همیشگی از کشور سومالی و تمامیت ارضی آن بر اساس کنوانسیون‌های بین‌المللی و حکم‌های سازمان همکاری اسپونتییک، در دیدار ژوزف عون و

به مردم آن«است و هر گونه تغییر در وضعیت این جزیره باید با احترام کامل به حاکمیت دانمارک و اصول منشور سازمان ملل صورت گیرد. این موضع‌گیری‌ها نشان می‌دهد که اروپا، برخلاف برخی اختلافات درون‌قاره‌ای، در برابر تهدیدی که بنیان نظم فراآتلانتیکی را نشانه رفته، به وحدت نسبی رسیده‌است.

اما پرسش اساسی اینجاست که اگر ترامپ واقعاً فرمان مداخله نظامی علیه گرینلند را صادر کند، ناتو چه خواهد کرد؟ از منظر حقوقی، حمله آمریکا به گرینلند به‌منزله حمله به یکی از اعضای ناتواست و ماده پنجم این پیمان، سایر اعضا ملزم به واکنش جمعی می‌کنند. با این حال، واقعیت سیاسی پیچیده‌تر است. بسیاری از کشورهای اروپایی به‌شدت به همکاری نظامی و اطلاعاتی با آمریکا وابسته‌اند و رویارویی مستقیم با واشنگتن، سناریویی پر هزینه و پی‌سابقه خواهد بود.

اطهارات محتاطانه ماسک رک‌وته، دبیر کل ناتو، که بر آمادگی گرینلند برای استقرار نیروهای بیشتر آمریکایی تأکید می‌کند، نشان‌دهنده تلاش برای یافتن راه‌حلی میانه‌است؛ راه‌حلی که از یک سو نگرانی‌های امنیتی آمریکا را در قالب همکاری ناتو پاسخ دهد و از سوی دیگر، مانع از فروپاشی اتحاد شود. با این حال، تداوم لفاظی‌های ترامپ و میلر، این توازن شکننده را به‌شدت تهدید می‌کند و ناتو را در آستانه بحرانی قرار می‌دهد که شاید بزرگ‌ترین آزمون تاریخ آن باشد.

اروپاوتاتو: اتحاد در آستانه آزمون تاریخی

واکنش اروپا به لفاظی‌ها و تهدیدهای نگرانی، خشم و تلاش برای مهار بحران بوده است. دانمارک، به‌عنوان کشوری که گرینلند بخشی از قلمرو آن محسوب می‌شود، این اظهارات را تهدیدی مستقیم علیه حاکمیت ملی خود و حمله‌ای آشکار به یکی از اعضای ناتو تلقی می‌کند؛ تا جایی که متنه فردریکسن، نخست‌وزیر دانمارک، صراحتاً هشدار داده است که تصرف گرینلند توسط آمریکا می‌تواند به معنای پایان اتحاد نظامی ناتو باشد؛ هشدارای که عمق بحران بالقوه را نشان می‌دهد.

در سطحی گسترده‌تر، رهبران فرانسه، آلمان، ایتالیا، اسپانیا، لهستان و انگلیس با صدور بیانیه‌های مشترک تأکید کرده‌اند که گرینلند «متعلق

به مردم آن«است و هر گونه تغییر در وضعیت این جزیره باید با احترام کامل به حاکمیت دانمارک و اصول منشور سازمان ملل صورت گیرد. این موضع‌گیری‌ها نشان می‌دهد که اروپا، برخلاف برخی اختلافات درون‌قاره‌ای، در برابر تهدیدی که بنیان نظم فراآتلانتیکی را نشانه رفته، به وحدت نسبی رسیده‌است.

اما پرسش اساسی اینجاست که اگر ترامپ واقعاً فرمان مداخله نظامی علیه گرینلند را صادر کند، ناتو چه خواهد کرد؟ از منظر حقوقی، حمله آمریکا به گرینلند به‌منزله حمله به یکی از اعضای ناتواست و ماده پنجم این پیمان، سایر اعضا ملزم به واکنش جمعی می‌کنند. با این حال، واقعیت سیاسی پیچیده‌تر است. بسیاری از کشورهای اروپایی به‌شدت به همکاری نظامی و اطلاعاتی با آمریکا وابسته‌اند و رویارویی مستقیم با واشنگتن، سناریویی پر هزینه و پی‌سابقه خواهد بود.

اطهارات محتاطانه ماسک رک‌وته، دبیر کل ناتو، که بر آمادگی گرینلند برای استقرار نیروهای بیشتر آمریکایی تأکید می‌کند، نشان‌دهنده تلاش برای یافتن راه‌حلی میانه‌است؛ راه‌حلی که از یک سو نگرانی‌های امنیتی آمریکا را در قالب همکاری ناتو پاسخ دهد و از سوی دیگر، مانع از فروپاشی اتحاد شود. با این حال، تداوم لفاظی‌های ترامپ و میلر، این توازن شکننده را به‌شدت تهدید می‌کند و ناتو را در آستانه بحرانی قرار می‌دهد که شاید بزرگ‌ترین آزمون تاریخ آن باشد.

چین و روسیه، تماشاگران نگران ایاز یکران فعال؟

در سئوی دیگر این معادله، چین و روسیه قرار دارند؛ دو قدرتی که ترامپ به‌طور مداوم حضور آن‌ها را به‌عنوان یک امر ناگزیر می‌تواند بسیار پر هزینه‌باشد. توازن میان هزینه‌ها و منافع بستگی دارد. از یک سو، ترامپ نشان داده‌است که از اقدامات شوک‌آور و پرریسک‌آیایی نندارد و موفقیت نسبی در ونزوئلامی‌تواند او را به تکرار چنین‌الگوی ترغیب کند. از سوی دیگر، حمله به گرینلند به‌معنای رویارویی مستقیم با متحدان اروپایی و ایجاد شکافی عمیق در ناتو خواهد بود؛ شکافی که حتی از منظر منافع راهبردی آمریکا نیز می‌تواند بسیار پر هزینه‌باشد. در مجموع، به نظر می‌رسد دولت دوم ترامپ، گرینلند را بیش از آنکه هدف حتمی برای مداخله نظامی بداند، به‌عنوان اهرمی برای فشار سیاسی، امتیازگیری و بازتعریف روابط قدرت در غرب به کار گرفته‌است. با این حال، تجربه ونزوئلا نشان داده است که فاصله میان لفاظی و اقدام، در سیاست خارجی ترامپ می‌تواند به‌طرز خطرناکی کوتاه باشد؛ واقعتی که گرینلند، اروپاو کل نظم بین‌المللی را در وضعیتی از عدم قطعیت و بلندمدت یکن تأثیر می‌گذارد.

خیر

در بیانیه ژوزف عون تأکید شد؛

استقبال لبنان از ادامه حضور نیروهای حافظ صلح در جنوب این کشور

رابرای آخرین بار تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۶ تمدید کرد. کاهش نیروها و خروج منظم و ایمن آنها از آن تاریخ به مدت یک سال آغاز خواهد شد. فرانسه در اوت ۲۰۲۵ پیش‌نویس قطعنامه‌ای را به شورای امنیت سازمان ملل ارائه کرد که مأموریت یونیفل را تا دسامبر ۲۰۲۶ تمدید می‌کرد و پس از آن خروج منظم و ایمن نیروهای این مأموریت به مدت یک سال انجام می‌شد. نیروهای یونیفل مأموران حافظ صلحی هستند که در سال ۱۹۷۸ برای نظارت بر اقدامات خصمانه و کمک به تأمین دسترس‌سی کمک‌های بشردوستانه به غیرنظامیان تشکیل شدند. توافق آتش‌بس که در نوامبر ۲۰۲۴ امضا شد، به جنگی بیش از یک‌ساله بین حزب‌الله و اسرائیل پایان داد، اما تل آویو به حملات خودبه‌لبنان ادامه می‌دهد و مدعی است که «اهداف نظامی و عناصر حزب‌الله»، اهداف قرار می‌دهد و متعهد شده‌است که «بازسازی توانایی‌های این حزب جلوگیری کن». اسرائیل نیروهای خود را در منطقه مرزی حفظ کرده‌است که لبنان خواستار خروج ملل انجام شود که مأموریت این نیروها

رئیس شورای انتقالی جنوب یمن به مکان نامعلوم گریخت!

اطلاعاتی به دولت مستعفی یمن و ائتلاف رسید مبنی بر اینکه الزبیدی اقدام به جای‌جایی گسترده نیروها، شامل خودروهای زرهی، تجهیزات و سلاح‌های سنگین و سبک از ۲۰ دگوه «حدید» و «الصلوبان» به سمت استان الضالع کرده‌است. مالکی افزود: در نهایت اجازه پرواز داده شد، اما این پرواز شمار زیادی از رهبران شورای انتقالی جنوب را بدون حضور شخص الزبیدی حمل می‌کرد. الزبیدی از آن زمان به مکانی نامعلوم گریخته و اعضا و فرماندهان شورای انتقالی را بدون اطلاع از سر‌نوشت خود واکا می‌کنند. سخنگوی ائتلاف همچنین تأکید کرد که الزبیدی پیش از فرار، مقادیر زیادی سلاح و مهمات را میان دهه‌انفر در شهر عدن، به رهبری افرادی چون مؤمن السقاف و مختار النوبی، توزیع کرده و هدف از این اقدام ایجاد بی‌ثباتی و ناآرامی در عدن طی ساعات آینده بوده‌است.

جهان‌نما

ونزوئلا پس از بحران؛

ثبات داخلی و چالش‌های پیش‌رو

رسیده‌شدن ماسدوروا می‌توان نقطه‌ای مهم در روند تقابل ونزوئلا با سیاست‌های یک‌جانبه‌گرایانه‌دست‌روندی

که‌ده‌تنها آینده این کشور، بلکه تصویر قدرت‌های مداخله‌گر را

نیز تحت تأثیر قرار داده و معادلات منطقه‌ای را وارد حله‌های تازه کرده‌است.

به گزارش نجواخبر، تحولات اخیر در ونزوئلا بار دیگر این کشور آمریکای لاتین را در کانون توجه رسانه‌ها و محافل سیاسی بین‌المللی قرار داده‌است. بوده‌شدن مادورو که با فضا سازی گسترده بیرونی همراه شد، در عمل نتوانست معادلات داخلی و ساختار حاکمیتی این کشور را دستخوش تغییر اساسی کند. و نداداره کشور ادامه دارد و نهادهای دولتی همچنان مسئولیت‌های خود را بدون وقفه دنبال می‌کنند. در داخل ونزوئلا، هم‌افزایی میان دولت، نیروهای مسلح و بنده اجتماعی به‌عنوان عامل اصلی حفظ ثبات قابل‌زبایی‌است. این انسجام داخلی سبب شده‌تلاش‌ها برای القای بی‌ثباتی با ایجاد شکاف عمیق در جامعه، به‌تنجیره‌نرسد. بررسی فضای عمومی کشور نشان می‌دهد تحرکات جریان‌های معارض نتوانسته به مطالبه‌ای فرآگیر تبدیل شود؛ جایگاه اجتماعی آن‌ها محدود باقی مانده‌است. در سطح منطقه‌ای و جهانی، اقدام اخیر آمریکا نه‌تنها به تحقق اهداف اعلامی منجر نشده، بلکه واکنش‌های انتقادی گسترده‌ای را در پی داشته‌است. بسیاری از تحلیلگران معتقدند این رویکرد، بیش از آنکه به تغییر شرایط در ونزوئلا کمک کند، به افزایش تنش‌های دیپلماتیک و پیچیده‌تر شدن روابط آمریکا با متحدان و رقبا انجامیده است. این مسئله بار دیگر سیاست‌های مداخله‌جویانه واشنگتن را در معرض قضاوت افکار عمومی جهانی قرار داده‌است.

در این میان، آینده ونزوئلا به توان این کشور در مدیریت هم‌زمان فشارهای خارجی و مطالبات داخلی وابسته‌است. حفظ انسجام ملی، تقویت روابط منطقه‌ای و بهره‌گیری از ظرفیت‌های اقتصادی و سیاسی می‌تواند مسیر پیش‌روی کاراکاس را هموارتر کند. تجربه سال‌های اخیر نشان داده‌است که فشارهای بیرونی، به‌تنهایی قادر به تغییر راه‌دهی سیاسی و اجتماعی در این کشور نبوده‌اند. در مجموع، تحولات اخیر ارمی توان نقطه‌ای مهم در روند تقابل ونزوئلا با سیاست‌های یک‌جانبه‌گرایانه‌دست‌روندی که نه‌تنها آینده این کشور، بلکه تصویر قدرت‌های مداخله‌گر در ذهن افکار عمومی جهان را نیز تحت تأثیر قرار داده و معادلات منطقه‌ای را وارد مرحله‌ای تازه کرده‌است.

شهر حلب واقع در شمال غرب سوریه و نزدیک مرزهای جنوبی باترکیه این روزها صحنه درگیری‌های انتظامی میان نیروهای دولت موقت سوریه و نیروهای دموکراتیک سوریه (قسد) است و در آخرین تحول، ارتش دولت موقت، دو محله کرد نشین در شهر حلب را هدف نظامی اعلام کرد. طی ماه‌های گذشته، اخباری مبنی بر مذاکرات دو طرف و تلاش برای توافق در خصوص مناطق کردنشین سوریه و نیروهای آن منتشر شد.

منابع خبری عربی اعلام کرده‌اند مذاکرات میان مقام‌های دولت انتقالی سوریه و نیروهای دموکراتیک سوریه (قسد) از چندین ماه پیش با این بست‌روبه‌رو شده‌است؛ این در حالی است که دو طرف در اسفندماه سال گذشته توافق‌نامه‌ای را امضا کرده‌دند که بر اساس آن، نهادهای «هدریت خودگردان کرد» باید در چارچوب ساختار دولت سوریه ادغام می‌شدند. در طول ماه‌های گذشته، دو طرف یکدیگر را متهم به شکست تلاش‌ها برای اجرای توافقی کرده‌اند که در ۱۰ مارس گذشته (۲۰ اسفند ۱۴۰۳) توسط مظلوم عبیدی (فرمانده قسد) و احمد الشریع رئیس دولت موقت سوریه امضا شد. قرار بود اجرای این توافق تا پایان سال ۲۰۲۵ به اتمام برسد، اما اختلافات بر سر تفسیر مفاد آن، علیرغم فشارهای آمریکامانع از پیشرفت کار شد.

روز سه شنبه در پی درگیری‌های شدید میان نیروهای دولتی سوریه و نیروهای دموکراتیک سوریه (قسد) در شهر حلب واقع در شمال غرب سوریه، دست‌کم ۹ نفر کشته شدند که اکثر آن‌ها غیرنظامی بودند. این رویارویی‌ها در محله‌های کردنشین حلب، به‌ویژه شیخ مقصود و الاشریفه متمرکز است و شامل گلوله‌باران متقابلی بوده که تلفات جانی و زخمی در میان غیرنظامیان بر جای گذاشته‌است. از سرگیری درگیری‌ها تنها چند روز پس از دور مذاکرات در دمشق صورت می‌گیرد که در آن موضوع ادغام نیروهای «قسد» در صفوف ارتش سوریه بررسی شد، اما به گفته رسانه‌های رسمی گردیدن گفتگوها نتایج ملموسی» در پی نداشته‌است. خبرگزاری رسمی سوریه (سانا) دیروز (چهارشنبه) گزارش داد که نیروهای دولت کراتیک سوریه (قسد) محله «السرپان» واقع در حلب را هدف حملات خمپاره‌ای قرار دادند.

سانا افزود، هم‌زمان، نیروهای ارتش سوریه به‌گیری با این گروه در محوره‌های «کلتیلو» و «شیحان» ادامه می‌دهند. این خبرگزاری ادامه داد که ارتش در چارچوب عملیات نظامی جاری، به منابع آتش در شهرهای خود را در منطقه «السرپان» باخ‌داد و از ساکنان این مناطق خواسته‌است تا برای حفظ جان خود، فوراً مواضع انتقالی این نیروها فاصله‌گیرند. ستاد عملیات ارتش سوریه اعلام کرده که تمامی مواضع نظامی «قسد» در داخل محله‌های شیخ مقصود و الاشریفه، که نیروهای قسد کنترل آن را در دست دارند، «اهداف نظامی مشروع» تلقی می‌شوند. همچنین این دو محله از ساعت ۳ بعدازظهر امروز، به‌عنوان «منطقه نظامی بسته» اعلام و مسدود شدند.

از سوی دیگر نیروهای دموکراتیک سوریه، گروه‌های وابسته به وزارت دفاع سوریه را متهم کردند که نیروهای دولت مرکزی از ۶ ماه قبل در پی بهانه جویی هستند، به نیروهای کرد، شلیک و سعی می‌کنند به آن‌ها جنگ را تحمیل کنند؛ به‌گونه‌ای که در تازه‌ترین تحول، نیز محله شیخ مقصود را با پهپاد، هدف قرار داده‌اند. آخرین توجان، مسئول نیروهای پلیس در شهر حلب گفت، نیروهای دولت موقت سوریه طی ۴ ساعت گذشته، چهار بار با پهپادهای انتحاری به مواضع آن‌ها حمله کرده‌در نتیجه این حملات، ۴ نفر از جمله دوزن، کشته و ۳۸ نفر زخمی شدند.

نیروهای امنیتی در حلب نیز اعلام کردند طی ۲۴ ساعت گذشته محله‌های شیخ مقصود و اشریفه به وسیله سلاح‌های سنگین و پهپاد مورد حمله قرار گرفته‌غیرنظامیان و نیروهای نظامی مهم هدف قرار گرفته‌اند. در مقابل، وزارت دفاع سوریه، کشته‌شدن ۳ نفر زخمی‌شدن بیش از ۱۲ تن را در محله‌های مجاور مناطق تحت کنترل کرد تا تأیید کرد. همچنین ارتش اعلام کرد در پی هدف قرار گرفتن نیروهایش در اطراف محله «شیخ مقصود» یک سرباز، کشته و ۵ تن زخمی شدند و در محله «امیدان» نیز یک کودک کشته و کودکی دیگر مجروح شده‌است. الهام احمد، رئیس اداره روابط خارجی حکومت خودگردان شمال و شمال‌شرق سوریه، وزارت دفاع دولت موقت را به اعلام جنگ به غیرنظامیان کشتل در محله‌های کردنشین شیخ مقصود و اشریفه حلب، متهم کرد.